

Lid van een sportvereniging?

Vraag:

Graag wil ik u twee vragen stellen:

- Kun je als Christen lid zijn van een sportvereniging, als je trouw wilt leven met de Heer?
- Welke gedeelten uit de Bijbel ondersteunen uw antwoord?

Met hartelijke groet,
Peter Hofman

Antwoord:

Beste Peter,

Hartelijk bedankt voor je mail en je vragen over het thema 'sportvereniging'. Volgens mij valt het doel van de meeste verenigingen terug te brengen tot twee uitgangspunten:

1. Samen sta je sterk. Je bent als team sterker dan alleen.
2. Je kunt het leven alleen maar aan als je genoeg ontspanning en recreatie hebt.

Beide punten komen in verenigingen aan bod.

-Het eerstgenoemde doel blijkt heel sterk in de organisatie van politieke bewegingen, vakbonden en andere verenigingen. Als het om dit punt gaat, levert een overdenking van het ontstaan van Babel veel stof op tot nadenken. Want de oorsprong van Babel is, dat de mensen zich wilden aaneensluiten, om samen onoverwinnelijk te worden. En dat is nu precies de vervulling van het genoemde doel. Lees maar na in Genesis 11:4. Babel is in de Bijbel altijd een symbool van boosheid, zonde en rebellie tegen God (Ps. 137:8; Jes. 13; Zach. 5:5-11; Openb. 17-18).

-Het tweede doel dat ik noemde heeft vooral te maken met de wereld in zijn moreel verdorven karakter. Satan probeert de mensen met alle mogelijke dingen bezig te houden, om hoe dan ook te verhinderen dat ze gaan nadenken over de noodzaak van bekering of over een bewuste keus om de Heer te volgen. Om dat te bereiken vindt hij elk middel geschikt. Vooral diverse vormen van 'plezier maken' gebruikt hij graag om mensen bezig te houden (verg. Ex. 32:6). Sportverenigingen, dansclubs en allerlei andere verenigingen zijn daarbij middelen in zijn hand.

Sport, maar wat nog meer?

Natuurlijk vindt er in een sportvereniging allereerst een lichamelijke sportieve activiteit plaats. Bij heel kleine kinderen houdt het daarmee meestal ook al op. Maar al heel snel leidt het ertoe (ik weet het

helaas uit eigen ervaring) dat je na het trainen nog even bij elkaar blijft zitten, in de winter iets warmes drinkt en lang met elkaar praat, en in de zomer natuurlijk 'een lekker glas verkoelende drank' of zelfs meer dan één glaasje. Dan zit je te midden van ongelovigen (soms ook nog van het andere geslacht erbij). En zo ontstaan dus relaties met wereldse mensen.

En zoiets is volgens Gods Woord niet vrijblijvend! En ook niet onschuldig of ongevaarlijk. In Psalm 1:1-2 staat: 'Welzalig de man die niet wandelt in de raad van de goddelozen, die niet staat op de weg van de zondaars, die niet zit op de zetel [of: in de kring] van de spotters, maar die zijn vreugde vindt in de wet van de HEERE en Zijn wet dag en nacht overdenkt'. Hoe je het ook wendt of keert: in zo'n vereniging zit je precies te midden van dergelijke mensen!

2 Korinthe 6:14-15 voegt hier nog aan toe: 'Gaat niet met ongelovigen onder één juk. Want welk deelgenootschap heeft de gerechtigheid met de wetteloosheid? Of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? En welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of waaraan kan een gelovige met een ongelovige deel hebben?'

En let wel: wie lid wordt van een vereniging - en dat doe je altijd vrijwillig - gaat bewust een verbinding, een band, een relatie aan met ongelovigen, terwijl Gods Woord zegt: 'Waaraan kan een gelovige met een ongelovige deel hebben?'

Zoiets is niets anders dan een ongelijk juk, dat door de Bijbel scherp wordt veroordeeld. Juist als het om een sportvereniging gaat, moeten we niet vergeten dat je ook buiten zo'n vereniging om kunt voetballen of een andere sport kunt beoefenen met vrienden, met gelovigen. Maar als je lid wordt van een vereniging of als je je kind daar aanmeldt, dan ga je bewust een relatie met ongelovigen aan. Zo'n verbinding noemt de Bijbel 'gemeenschap', ook al zie jij dat misschien anders. Het leidt ertoe dat je je éénmaakt met mensen die de Heer Jezus Christus niet als hun Redder kennen en Hem meestal ook niet willen aannemen. Past dat bij onze belijdenis als Christen?¹

Dit Bijbelse argument is duidelijk en geldt voor jongeren en ouderen. Nu moet je dat alleen niet als argument misbruiken om dan maar geen lid te worden van een vereniging en vervolgens wel veel tijd in sport en ontspanning door te brengen met ongelovige leeftijdgenoten. Daarmee los je het probleem helemaal niet op. We hebben het hier natuurlijk niet over normale contacten met schoolkameraden, collega's en burens. Maar als het verder gaat en een langdurig karakter krijgt, is het net zo goed gemeenschap tussen licht en duisternis als bij een normale lidmaatschap van een vereniging. En dat geldt uiteraard niet alleen voor sport, maar ook voor allerlei andere activiteiten die volgens sommigen 'veel beter' of hoogstaander zijn, zoals koren, orkesten e.d.

We mogen ook niet vergeten dat sportwedstrijden (of muziekkuitvoeringen) vaak plaatsvinden in het weekend en soms zelfs op de eerste dag van de week, de 'dag des Heren' die Zijn eigendom is! Wanneer je eenmaal lid bent van een vereniging, kun je het de andere spelers nauwelijks aandoen dat je juist bij

dergelijke wedstrijden ontbreekt. Voor velen van ons is het dan ook moeilijk om je in dergelijke gevallen af te melden; de band die je ervaart is meestal sterker dan je geestelijke kracht... En zo blijft er voor de Heer Jezus en vervolgens voor de broeders en zusters helaas alleen nog een tweede of een nog mindere plaats over...

Zijn er goede alternatieven?

Soms wordt kinderen (vooral jonge kinderen) medisch aangeraden aan sport te doen. Dat is soms alleen maar mogelijk als je lid wordt van een vereniging. Als dat het geval is, moeten de ouders er dus op letten dat de tijd rondom het eigenlijke sporten zo kort mogelijk blijft, want vroeg of laat ontstaan er relaties en vriendschappen die je later van harte zult betreuren.

Het is daarom des te belangrijker dat ouders en volwassen gelovigen hun verantwoording onderkennen om jonge, actieve mensen gelegenheid te bieden voor de noodzakelijke sport en ontspanning.

Misschien kunnen zij of andere volwassen gelovigen regelmatig zelf met hen voetballen, of een andere sport bedrijven. Als ouders kunnen we onze kinderen nu eenmaal beslist niet zeggen: 'Je mag als Christen geen lid worden van een vereniging. Maar zelf ben ik helaas ook te druk voor jou...'. In dergelijke gevallen verwacht de Heer zeker van ons als ouders en oudere gelovigen dat we de nodige tijd vrijmaken voor onze kinderen en jongeren. Wanneer we als Christenen geen tijd en prioriteit geven aan de kinderen en jeugd onder ons, hoeven we ons ook niet te verbazen als diezelfde jongeren later bedanken voor tijd en gemeenschap met de gelovigen.

Ik hoop dat deze opmerkingen je een stapje verder helpen. Als je nog meer vragen hebt, horen we het graag.

Met hartelijke groet,

M. Seibel

Toelichting:

Soms is het noodzakelijk om voor het ontvangen van een specifieke vorm van medische zorg (bijv. voor multiple sclerose) lid te worden van een vereniging. Dat geldt ook voor de uitoefening van bepaalde beroepen (architecten, makelaars e.d.). Om zulke gevallen gaat het me hier niet. Iets vergelijkbaars geldt ook voor passieve lidmaatschappen, die dus alleen maar op papier bestaan, waardoor je bijv. verzekerd bent tegen pech onderweg. In zulke gevallen kunnen Christenen die trouw willen zijn aan de Heer, verschillende conclusies trekken en tot verschillende beslissingen komen. Maar dat is iets anders dan een actief lidmaatschap zoals bij sportverenigingen.